

[Kirkeministeren.]

visse betingelser kunne beskikkes til præster. Bestemmelsen udgik ved lovens ændring i 1941, fordi man mente, den var uden praktisk betydning. Den havde, så vidt jeg ved, kun været anvendt i praksis i et enkelt tilfælde. Nu foreslås den genindført og udvidet til at omfatte foruden personer, der har universitetsuddannelse, tillige andre, som har bestået afsluttende prøve ved anden højere læreanstalt. Flere højere læreanstalter giver en uddannelse, som i det væsentlige må sidestilles med universitetsuddannelsen, og som i al fald i den her omhandlede henseende ikke bør stille de uddannede anderledes end de ved universiteterne uddannede.

Endelig er det under punkt 4 foreslået, at der skal være mulighed for, at også andre danske missionærer end de i § 1 nævnte, der har bestået en universitetsprøve og er ordineret i den danske folkekirke, kan beskikkes til præster, når de har gjort tjeneste på missionsmarken i 7 år.

Det vil nok i mange tilfælde vise sig at være et temmelig vanskeligt skøn, om de i lovforslagets § 2 nævnte personer er kvalificerede til at søge præsteembeder. Det er derfor foreslået i § 3, at der skal nedsættes et sagkyndigt udvalg bestående af biskoppen over Københavns stift, en anden biskop, som beskikkes af kirkeministeren, en professor ved hvert af de teologiske fakulteter, en repræsentant for kirkeministeriet samt forstanderen for pastoralseminariet. Dette udvalg skal have til opgave at gøre indstilling til ministeriet og udtale sig om, hvorvidt personer, som i henhold til lovforslagets § 2 søger tilladelse til at kunne søge præsteembeder, må anses for at have de fornødne kvalifikationer.

Yderligere er det i § 2, stk. 2, foreslået, at det kan stilles som vilkår, at vedkommende har bestået en særlig prøve eller eventuelt gennemgået en supplerende uddannelse.

Jeg gør opmærksom på, at den særlige adgang til at ansætte såkaldte „lægmandspræster“, jfr. den nugældende lovs § 3, er foreslået opretholdt ved lovforslagets § 5. Med den nugældende ordning, hvorefter disse for at kunne beskikkes til et præsteembede skal underkaste sig en af tre biskopper afholdt prøve, foreslås ændret til,

at det i forslaget § 3 nævnte udvalg skal gøre indstilling til kirkeministeren, og at der også for disse personers vedkommende eventuelt kan stilles krav om, at vedkommende skal bestå en prøve.

Ligeledes er den i den nugældende lovs § 2 hjemlede adgang til at se bort fra de almindelige betingelser for at kunne blive præst, når det drejer sig om præstestillinger ved døveamenigheder og institutioner af særlig art, foreslået opretholdt, jfr. forslaget § 4.

Nogle vil måske formode, at dette forslag er fremsat for at imødegå en truende præstemangel. Det er imidlertid ikke motiveringen, i al fald ikke den væsentlige. Jeg mener ikke, de nye bestemmelser vil blive anvendt så ofte, at det vil kunne få videre betydning som middel mod en præstemangel. Jeg kunne derimod tænke mig, at det ville være værdifuldt for kirken, om der nu og da blev ansat præster med en uddannelse, der afviger fra den sædvanlige. Det kan muligvis virke inspirerende, også set på baggrund af den stigende økumeniske interesse.

Jeg skal derfor anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Her ved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger*.

Ved forslaget åbnes der mulighed for, at de kreditforeninger, som yder lån i østifterne, også kan belåne ejendomme på Færøerne. Belåningen af fast ejendom på Færøerne har hidtil hovedsagelig være varetaget af de færøske sparekasser. Denne ordning har dog kun været tænkt som en midlertidig løsning, indtil der kunne etableres en permanent realkreditordning baseret på det på Færøerne eksisterende kreditinstitut. Dette institut yder lån mod pant i fiskerfartøjer, men det var ved instituttets oprettelse forudsat, at långivningen skulle udstrækkes til også at omfatte fast ejendom, når de nødvendige forudsætninger herfor i form af en matrikuleringsordning og en tinglysningslov var gennemført.

Det blev imidlertid allerede i 1959 ved forhandlinger mellem regeringen og det færøske landsstyre konstateret, at det færøske institut ikke foreløbig vil kunne forventes at dække investeringsbehovet. Der